

derfor at spørge, hvad det er for en Plan, der er vedtaget, for at vi ikke skal gaa ud fra en efter min Mening saa fejlagtig Opfattelse som den, at det skulde være Plan M, der er vedtaget.

Førmanden: Folketingsmanden for Viborg Amts 2den Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Ferdinand Nielsen: Det er det første Skridt af Plan M, der er vedtaget. Jeg tror ikke, at nogen af de øvrige ærede Medlemmer har misforstaaet mine Udtalelser i saa Henseende. Jeg er fuldstændig klar over, at det Forslag, som foreligger her, og som angaar en Bevilling af 3,600,000 Kr., er ikke hele Plan M. Det har jo været nævnt af andre ærede Medlemmer, at Udgiften ved den Plan beløb sig til over 6 Mill. Kr. Men alligevel vil den foreliggende Plan være billigere end den Hammerichske, der beløber sig til ca. 10 Mill. Kr., naar alt kommer med.

Foss: I denne Sag saavel som paa den Plads, jeg har den Ære at indtage her i Folketinget, er jeg jo paa en Maade Etatsraad Hammerichs Arvtager, og jeg deler for saa vidt Skæbne med den Ingeniør, som det ærede Medlem for Aarhus Amts 3die Valgkreds (Samuelson) omtalte, og som ogsaa er Etatsraad Hammerichs Arvtager. Jeg har det Indtryk, at de to ærede Medlemmer fra Aarhus kræver særdeles meget for at have Respekt for Meninger, der ikke fremkommer med den allerhøjeste Autoritet. Jeg forstod paa det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgkreds (Stilling), at naar en almindelig Borger skriver noget i et Blad, kan man ikke beskæftige sig med det, for det har ingen Autoritet. Og jeg forstod paa det andet ærede Medlem, at en Ingeniør maa have opnaaet en meget betydelig Alder og en meget betydelig Anseelse for at komme i Betragtning som Autoritet. Nu tror jeg dog ikke, at nogen af de Herrer vil frakende Etatsraad Hammerich én meget betydelig Autoritet. Ved denne Lejlighed synes jeg, der kunde være Grund til at minde om den betydelige Indflydelse, som Etatsraad Hammerichs Virksomhed i Rigsdagen og i det offentlige Liv har haft paa Løsningen af store tekniske Spørgsmaal her i Landet. Jeg tænker paa hele den store Indsats, Etatsraad Hammerich gjorde ved Frihavens Bygning, og jeg tænker paa, at det var hans Fremsyn og hans Arbejde, der i sin Tid skabte Betingelserne for og mulig-

gjorde Gennemførelsen af en Plan for Københavns Banegaardsforhold, der, om man end vil finde, at den efterhaanden bliver kostbar, dog er den Plan, man paa et givet Tidspunkt var nær ved at vedtage, meget overlegen.

Den Virksomhed, som Etatsraad Hammerich saaledes har udfoldet for de store tekniske Anlæg her i København, genfinder man i sin Aand og Karakter i hans Arbejde for det foreliggende Spørgsmaal. Det blev ogsaa anerkendt af den højtærede Minister i hans Forelæggelsestale, at de Ideer, som Etatsraad Hammerich har fremsat, har haft en frugtbar Virkning paa denne Sags Udvikling og Udformning, og naar man nu ikke staar overfor Vedtagelsen af Ministerens og Statsbanernes oprindelige Forslag, men har Udsigt til en Løsning, der aabner Udsigt til en Fremtidsudvikling, som i langt højere Grad end det oprindelige Forslag sikkert vil vise sig heldig, vil man sikkert i væsentlig Grad kunne takke Etatsraad Hammerichs Indsats derfor. Jeg forstaar saa ganske Ministerens Udtalelse om, at det Arbejde, der i denne Sag fra forskellige Sider er gjort, alt sammen har afsat sin Virkning og Indflydelse saaledes, at der er Ting, man ikke mere kommer udenom.

Det Forslag, som Landstinget har vedtaget, betegner i Virkeligheden et Kompromis, idet det i hvert Fald optager vigtige Forslag, som er fremsatte fra anden Side, og deriblandt tillige holder Udvejen aaben for Gennemførelsen af det, der maa siges at være det væsentligste i Hammerichs Forslag, nemlig en Gennemkørsel i Aarhus og en god Forbindelse med Djurslands-Banen samt Muligheden for en langt bedre Forbindelse med Randers og for at forvandle Randers Station fra en Rebrousements- til en Gennemkørselsstation.

Det gaar mig som det ærede Medlem for Hjørring Amts 1ste Valgkreds (Thomas Larsen), at jeg mener, denne Sag for Tiden har fundet sin faktiske Afgørelse ved Afstemningen i Landstinget. Jeg vil derfor anbefale, at Lovforslaget gennemføres nu, saaledes som det er kommet fra Landstinget. Jeg kan det saa meget bedre, som der i den Hammerichske Plan er en Del, om hvis Hensigtsmæssighed i Sammenligning med den foreliggende Løsning jeg ikke er helt overbevist. Jeg er ikke overbevist om, at den Del af Planen, som gik ud paa at henlægge Godsbanegaarden til Havnen, er den bedste Løsning. Staar man overfor den tekniske Opgave, at skulle ordne Banegaardsforholdene paa saadanne